

Народната певица Гуна Иванова

АЗ СЪМ ВАШАТА ГУНА, НО СЪМ НАЙ-БОГАТАТА - С ОБИЧТА ТИ, БЪЛГАРИНО!

● **Имам лична застраховка - знам, че на всеки всичко може да му се случи**

Народната певица Гуна Иванова е родена в с. Богородица, в сърцето на Огражден планина. Пее от дете. В бащината ѝ къща са три семейства - всичките певци и музиканти. Братовчедките, по-големи от нея, я водят по седенки и събори. Там Гуна Иванова трупа впечатления и опит. Именно на подобен форум е и първата ѝ сценична изява - на фестивала в с. Кърнолово. Оттам пази ярък спомен - след слизането от сцената една жена я прегърнала и казала: „Боже, колко си маленко, а колко силно пееш.“ Това бил първият комплимент, който певицата получила за ангелския си глас.

Творческият ѝ път я отвежда през 1968 г. в пернишки ансамбъл „Граово“, където пее до 1983 г. През 1969 г. се явява на конкурс в Народния хор при Радио София. След три тура е одобрена, но по лични причини отказва предложението. През 1983 г. печели конкурс за солистка в Ансамбъла на ГУСВ. Там пее до 2000 г., когато формацията е закрита. Две години пее в „Мистерията на българските гласове“. Пяла е на сцени в Русия, Сирия, Тунис, Франция, Швейцария, Германия, Югославия, Англия, Канада. Носителка е на национални награди.

ва - солистка на фестивал, като слязох от сцената, една жена ме прегърна и вика: „Мале, мале-е, колко е маленко, а колко силно пее!“ И аз си помислих: „Тая жена ми каза, че хубаво пее.“ А тя всъщност каза „силно“, но аз се надявах да е хубаво. После в Бобошево - на училищен фестивал, когато излязох на сцената, членовете на журито потеглиха към вратата. Обаче аз като запях, те се вцепениха и се върнаха. По-късно разбрах, че директорът казал: „А, това мургавичкото...“ Кой знае за какво са ме взели - такова мургавичко, слабичко. Но като извикало мургавичкото, и те всички: „О, ето го заека. Изскочи.“ И оттам нататък вече бях гордост - бях на фестивали в Кюстендил, в София. Навсякъде завоювах награди.

Омъжих се в Перник. Мъжът ми разбрал, че имам хубав глас, и ме заведе в ансамбъл „Граово“. Като запях, виждам, че ме гледат едно учудено. А аз въобще не съм се вземала и до ден днешен не се вземам на сериозно като певица. Но, изглежда, някакво самоделно материалче съм била, самородно толкова, колкото съм могла да се самообразовам. Така че имам прекрасни възможности, Перник беше с много културни институти.

- Струва ми се, че се очертахта стъпалата на едно твърде успешно развитие. А имаше ли и горчиви моменти?

- О, да. Като на шега се явих и спечелих място в Народния хор на Радио София. Но поради проблеми с жилището се отказах. После съжалявах, но изпуснах птичето от рамото си. И чак след 14 години шансът ме споходи пак - спечелих конкурс за солистка в Ансамбъла на ГУСВ. Образование на моя съпруг - беше разучил всичко, а в деня на прослушването за кураж чух думите: „Като тебе друга нема.“ Та той ме направи певица. За образованието също. Каза: „Тръгваш!“ И аз завърших Школа за художествени ръководители в Пловдив. Трудно беше, но помня едни думи: „Я ела тука! Гледай тия - от тях нищо няма да излезе. Ти ще бъдеш ръководителят.“ Прозряла беше преподавателката, сега аз единствено ръко-

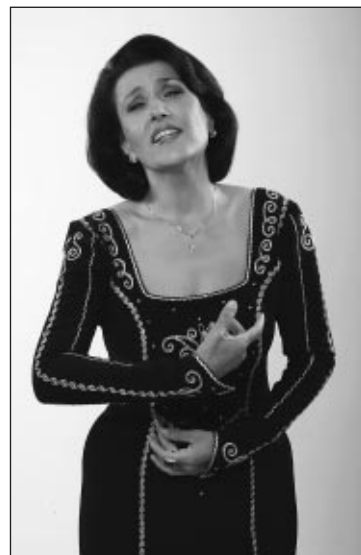
вода пет фолклорни формации. Явно призванието ми е това.

- В този сложен живот имате ли своите примери за подражание или следвайте собствените си път?

- Не, на никого не съм подражавала. Моят е някакъв самороден драматичен глас. Такъв глас не можеш да го превърнеш нито в лиричен, нито в някакъв друг. Казвали са ми: „Когато ти пееш, аз плача. Има нещо в гласа ти, някаква нотка, която докосва най-чувствителното място в душата ми.“ Но от много певци съм се възхищавала, учила съм се. И до днес настръхвам, като чуя Павлина Горчева, Янка Рупкина с „Калиманко, денко мори“.

- А какво още днес е Гуна Иванова?

- Днес...Сипят се суперла-

тиви, тъй като спечелих, всъщност разбърках картите на един подреден „Пирин фолк Сандански 2007“. Тия всичките фестивали имат някакви негативи помежду си. А аз съм канена, и то неведнъж, на всичките. Това нещо говори. И ме ласкае по особен начин. Но ето - на „Македония фолк“ им казвам: „Аз веднъж бях. Спечелих. Повече не.“ Няма нужда да мацкам младите. Та по тия поводи чувам - „златният глас“, „голямата Гуна“. Благодаря за оценката, но истината е, че не се смятам нито за „голяма“, нито за „златен глас“. Казвам на моите почитатели: „Аз съм вашата Гуна, но съм най-богата-

та. Не с парите на България, както някои, а с обичта на тебе, българино.“

- Само автентични или и авторски песни пеете? Кой са вашите любими?

- О, имам и авторски. В новия си албум „Поклон с песен“ излизам с пет такива песни. Дай Боже да зарадва душите на хората.

Работя с Райко Кирилов, предпочитам музиката му. За текста - най-вече с Далия Иванова. И аз самата творя. Радвам се, че една изцяло моя песен - текст, мелодия, изпълнение, е „Фолклорна песен на седмицата“ в класациите. Иначе моят живот е мелница, но сега работя с младите и ми ражда главата песни. И все жизнерадостни. Направо, каквото гледам, го запявам.

А за любимите - „Зайди, зайди, ясно слънце“ беше. Но се превърнах в птица с прекъснат полет. С такава жар я запях за пръв път на едно интервю в ефир! За да чуя после от издателя: „Страхотна песен изпя. Сега ще я запише обаче друга певица. Ти по-късно ще я изпееш.“ Безпардонно и унизително!

- За вас песента застраховка ли е срещу отчаянието, песимизма или дори „злобата на деня“?

- Добър лечител е песента. Аз съм работохолик. Човек, който животът го е смлял, пък му е определил някакъв певчески път. Помня Олга Борисова след един особен, акапелен концерт: „Песента е нещо, което ще ни спаси.“ Наистина, след като си изпял някоя и друга песен, се чувстваш в една особена еуфория.

- Какво мислите за застраховането? Имате ли своя застраховка?

- Имам, да. Лична животно-застраховка. Убедена съм в ползата от застраховането. Стъпила съм здраво на земята и знам, че на всеки всичко може да му се случи, а ако не е застрахован... Може би трябва да си застраховам гласа. Но в България няма такава екстра. Надявам се да се появи подобна застраховка.

Разговаря
ВАНЯ ТОШЕВСКА

Г-жо Иванова, чух тази нощ слушател на „Нощен хоризонт“: „Снощи народната певица Гуна Иванова направи един невероятен концерт със своите деца.“ Защо на 14.02.2008 г. и защо „свс своите деца“?

- С моите деца, защото аз водя няколко фолклорни формации. Снощи в Културен институт „Красно село“ направихме един благотворителен концерт за хора в неравностойно положение. Моите деца са много отворени към подобен род изяви. Даже се чувстват по-доволни от такъв концерт, отколкото ако отидат някъде да пеят със заплащане или защото е много престижно. Те чувстват, когато са дали за хората.

- А на каква възраст са вашите деца?

- От 3 до 73-годишна. Снощи пяха за деца от Дома за сираци в кв. Горна баня и инвалиди. Тези хора имат нужда от топлина и ние пяхме песни и за любовта, и за виното. Който имаше нужда от любов, ние с любов ги изпяхме, който имаше нужда от вино, пяхме хоро-водни песни, станаха хората, веселиха се, играха.

- Изкушавам се с въпроса

за вашето собствено начало. В специална школа като тези деца или мама, тате, баба, дядо са „виновни“?

- Особен път имам. Аз съм родена в сърцето на Огражден планина. Една падинка, наоколо малки възвишения, а на всяко - параклис. Така са оцелели българските традиции, обичаи. Невероятно е мястото. На всеки параклис се провежда празник на светията. Помня като дете - след такъв празник на Илинден, Спасовден и т.н. се излиза на поляната до параклиса, всеки с челядта си, с шарената черга, с гозбите си. Насред поляната се вият хора, момите играят, пеят. Оттам съм попивала. Но и самото ми семейство е „певческо“, макар и без музикално образование. Родена съм в бяла, красива, чардаклия къща. С един огромен чардак с три стълби. Та на тоя чардак сме израсли многобройна челяд. Имаше невероятна спойка, като че един ансамбъл. Прекрасни, изяви ги гласове - от тях съм се учила, с тях съм пляла.

- Бяхте ли във фолклорно музикално училище?

- Започнала съм в училищни хорчета. На първата ми изя-

ЗАСТРАХОВАТЕЛ
прес ISSN 1310 - 2397

Адрес на редакцията: София 1421, ул. „Крум Попов“ №45-47, тел. 865 69 80, тел./факс 963 29 80; e-mail: vzastrahovatel@abv.bg
Банкова с/ка „Уникредит Булбанк“ АД IBAN: BG 32 UNCR 7630 100 853 0101
Банков код: BIG UNCR BG SS
Хонорари се изплащат всеки вторник от 15.30 до 17.30 часа.

Предпечатна подготовка
„ТОМЕС ГЛТК“ ООД

Печат „ИЛИНДЕН-2000“ ООД, тел. 962 29 48

Издава „Застраховател прес“ ООД

Основател МАКСИМ МАКСИМОВ

Директор ПЕТЪР АНДАСАРОВ
Отговорен редактор СЛАВИМИР ГЕНЧЕВ e-mail: slavimir@mail.bg
Редактор ЙОАННА СТЕФАНОВА e-mail: joanna_stefanova@yahoo.com
Литературен сътрудник ВАНЯ ТОШЕВСКА e-mail: vanet_28@abv.bg
Секретар на редакцията и арт уредник ЗЛАТКА ВЪЛКАНОВА
Дизайн РАЙНА ПАНОВА
Коректори: ГАЛЯ ЛУЦОВА, МАРИЯ БОЗЕВА
Фотоилустрация ХАЧИК РУМЯН
Водещ броя СЛАВИМИР ГЕНЧЕВ

Редакционен съвет: проф. д-р на ик. н. ХРИСТО ДРАГАНОВ, доц. д-р НЕНО ПАВЛОВ, доц. д-р ГЕОРГИ НИКОЛОВ, ДАНИЕЛА КОНОВА, РУМЕН ЯНЧЕВ, ДИМИТЪР ЖЕЛЕВ, НЕДЯЛКО ЧАНДЪРОВ

За точността и верността на публикуваните материали в специализираните страници на вестника отговорност носят застрахователните дружества, които са ги предоставили.

Редакционна колегия:

АСЯ АКСЕНТИЕВА, АТАНАС ТАБОВ, ВАЛЕРИ АЛЕКСИЕВ, доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА, ЙОРДАН ГЕНЧЕВ, ТЕМЕНУГА НЕНОВА, МАКСИМ МАКСИМОВ

Комисия за финансов надзор
Председател АПОСТОЛ АПОСТОЛОВ
Управление „Застрахователен надзор“
Ръководещ РАЛИЦА АГАЙН
София 1303, ул. „Шар планина“ № 33, тел. 02/94 04 999, факс 02/829 43 24

Асоциация на българските застрахователи:

Председател ОРЛИН ПЕНЕВ
Зам.-председател ДАНЧО ДАНЧЕВ
Главен секретар ЖЕНИ ПАРПУЛОВА
Председател на Контролния съвет ПЕТЪР АВРАМОВ
София, ул. „Граф Игнатиев“ №2, тел. 980 51 25

Гаранционен фонд
Председател на УС и изпълнителен директор БОРИСЛАВ МИХАЙЛОВ

Генерален секретар НИКОЛАЙ СОТИРОВ
София 1000, ул. „Граф Игнатиев“ №2, ет. 4, тел.: 02/980 30 49, 980 66 72

Асоциация на застрахователните брокери в България
Председател на УС доц. д-р ЯНАКИ АНДРЕЕВ
Зам.-председател КРАСИМИР ЖЕЧЕВ
Секретар АНЕТА ПЕТРОВА, тел. 846 72 54
Председател на Контролната комисия КОСТАДИН ПЕЕВ
1504 София, ул. „Екзарх Йосиф“ №80 (гараж №2). ТБ „Хеброс“ АД - клон НЦЦП - Сердика, б.к. 80075273, банкова сметка №1052803714

Фондация „Проф. д-р Велеслав Гаврийски“
Председател доц. д-р ЯНАКИ АНДРЕЕВ
Главен секретар доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА
1504 София, ул. „Екзарх Йосиф“ №80 (гараж № 2)

Редакционно броят е приключен на 22.02.2008 г.